

A Bokor Család 1941-Ben

Ez a kép 1941 decemberében készült, Újvidéken, mikor édesanyám meglátogatott minket. A nagyobbik fiam, Péter van rajta balról, mellette ülök én, mögöttem a férjem, Bokor Ernő, mellettem az anyám, Engelmann Olga, és az ölemben a kisebbik fiam, Igor. Ez a kép a legfájdalmasabb. Csak én éltem túl mindannyiunk közül. Édesanyám komoly, okos asszony volt. Remek háziasszony volt. Mindig nagyon elegáns volt. Budapesten emlékszem egy ruhájára, amit soha nem is tudok elfelejteni: valami sötétszürke ruha volt, akkor a derék itt lenn volt, és pliszírozva volt, a fele erre, a fele arra, és gyöngyök voltak rávarrva. 1937 augusztusában megesküdtünk a férjemmel. Én huszonekét éves voltam, ő harminchét. A szüleim ellenezték. Főként a kora miatt. De a legboldogabb házasság volt. Sajnos nagyon rövid ideig, csak négy és fél évig tartott. A házasságunkból két fiam született, 1938-ban és 1941-ben. A nagyobbik fiamat Alexander Péternek kereszteltük, Budapesten született Kende főorvosnál, a János Szanatóriumban. A kisebbik fiamat Tomiszlav Igornak hívták. A gyárunk nagyon jól működött. Magyarországon valaki szabadalmaztatta a porcelánfejű szódásüveget. Ezt a jogot a férjem megvette egész Jugoszláviára. A Zsolnay gyár csinálta a porcelánbetéteket, a ruggyantagyártól vettük a gumit. Csehszlovákiából vette az üvegeket és a csöveket, Taorminából vette az esszenciát, a szénsavat Jugoszláviából vette. És egész Jugoszláviába szállított. A férjem roppant elegáns volt, ő is csak angol szövetben járt, méretre csináltatta, és énnekem is volt egy külön szabóm, a cipőimet Budapesten csináltattuk, a fehérneműm is Magyarországról jött, a Goldberger gyártól [lásd: Goldberger család]. A gyerekeimre nevelőnő vigyázott -- Darinka Fieldsnek hívták a nevelőnőt --, csodásan kézimunkázott, horgolt és kötött. A saját ruháit csipkekötéssel csinálta, és közben olvasott. Fantasztikus nő volt. Jugoszlávia egy fantasztikus állam volt. Nem volt antiszemitizmus. Ha az újévünk [Ros Hásáná] volt, a szerb pap odajött, és boldog újévet kívánt a rabbinknak. Ha egy kántor koncert volt, a pravoszlávok ültek az első sorokban. Ha a Purim-bál volt, akkor a tűzoltóparancsnoknak a lánya a mi bálunkon táncolt. Nem éreztünk semmit a világon. A férjem elment, elvitt engemet egy tiszt barátjához, aki a tiszti kaszinóban volt valami, hát az nem is tudta, hogy mit csináljon. Szóval? nagyon szép ország volt. Nagyon szép. Zsidóknak nagyon szép. Gazdag

zsidók laktak Újvidéken. A mi családjunk nagyon összetartott, segítettek egymást. Volt egy barátnőm, Schossbergerné. A férjének az unokatestvére egy dúsgazdag ember volt, és volt egy nagy kereskedése, amit a barátnőm férje vezetett, úgyhogy mi zsákszámra vettük az élelmiszert, és elosztottunk mindent, cukrot, kakaót, csokoládét, kávé.